

Sygn. akt **IC 655/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 lutego 2020 roku**

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor Sądowy Michał Maj

Protokolant: Elżbieta Oleszkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **4 lutego 2020 roku** w Warszawie

sprawy z powództwa **J. L.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o **zapłatę**

1. zasądza od pozwanego (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powoda **J. L.** kwotę **17.080,25 zł (siedemnaście tysięcy osiemdziesiąt złotych 25/100)** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia **5 lipca 2016 roku** do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powoda **J. L.** kwotę **4.900 zł (cztery tysiące dziewięćset złotych)** tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w W.** kwotę **4.539,64 zł (cztery tysiące pięćset trzydzieści dziewięć złotych 64/100)** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie tytułem kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt: **IC 655/17**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 marca 2017 roku (k. 3) powód J. L., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 15.642,83 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 5 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, nadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 2 417 złotych (k. 3-4).

W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, iż powód jest współwłaścicielem łodzi motorowerowej i zawarł z pozwanym zakładem umowę jego ubezpieczenia. W dniu 3 czerwca 2016 roku doszło do uszkodzenia napędu łodzi. Pozwany przyjął odpowiedzialność i wypłacił odszkodowanie w kwocie 19.184,31 złotych, która to w ocenie strony powodowej jest zaniżona. Powód zwrócił się o wycenę do (...) Związku (...) z siedzibą w W., na podstawie której oszacowano całkowity koszt naprawy uszkodzenia elementów łodzi na kwotę 34 827,14 złotych brutto. (k. 3 – 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 czerwca 2017 roku (k. 58) pozwany (...) w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie dla pozwanego kosztów procesu wraz z kwotą 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, iż kosztorys w zakresie uszkodzeń został już poddany weryfikacji przez powołanego przez (...) niezależnego rzeczoznawcę i wysokość kosztów naprawy została zweryfikowana na kwotę 19 184,31 złotych brutto. (k. 42 – 43)

Pismem procesowym złożonym na rozprawie w dniu 17.12.2019 r. powód rozszerzył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 17.080,25 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 lipca 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.617 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. L. - właściciel (...) o numerze rej. (...) zawarł w dniu 11 czerwca 2015 roku z (...) S.A. w W. umowę jej ubezpieczenia na okres od 12 czerwca 2015 roku do 11 czerwca 2016 roku. Zakres ubezpieczenia ustalono jako pełny. Jako całkowitą sumę ubezpieczenia wskazano kwotę 110.000 złotych. Ubezpieczenie zostało potwierdzone polisą serii (...).

Do przedmiotowej umowy ubezpieczenia zastosowanie miały ogólne warunki kompleksowego ubezpieczenia jachtów śródlądowych ustalone uchwałą nr UZ/432/2007 Zarządu (...) Spółka Akcyjna z dnia 26 lipca 2007 roku ze zmianami ustalonymi uchwałą nr UZ/399/2010 z dnia 8 listopada 2010 roku i uchwałą nr UZ/22/2011 z dnia 21 stycznia 2011 roku.

(dowód: kompleksowe ubezpieczenie jachtów śródlądowych (grupa stat. 21), k. 10 – 11)

Zgodnie z § 1 ust. 4 pkt 3 Ogólnych warunków ubezpieczenia jacht to statek o napędzie żaglowym, żaglowo – motorowym albo motorowym przeznaczony do uprawiania śródlądowej żeglugi turystycznej i sportowej. Za jacht uważa się również skuter wodny, łódź pneumatyczną i poduszkowiec.

Kompleksowa ochrona ubezpieczenia obejmowała jachty i sprzęt wodny od ryzyka uszkodzenia, zniszczenia i utraty (ubezpieczenie jacht-casco). (§ 2 ust. 3 pkt 1)

Przedmiotem ubezpieczenia jacht-casco są wszelkiego rodzaju jachty śródlądowe wraz ze standardowym wyposażeniem i osprzętem oraz silnikiem zamontowanym na stałe a także sprzęt wodny. Umowa ubezpieczenia jachtu może być zawarta w zakresie podstawowym, rozszerzonym albo pełnym (§ 4 ust. 1).

Podstawowy zakres ubezpieczenia jacht-casco obejmuje szkody powstałe wskutek: 1) czynności wykonywanych w czasie otaksowywania albo roztaklowywania jachtu; 2) wywrócenia się lub zatonięcia jachtu lub sprzętu wodnego; 3) utknięcia na mieliźnie, wejścia na ląd lub przeszkodę podwodną; 4) kolizji z inną jednostką pływającą; 5) uderzenia o nabrzeże lub inne obiekty stałe lub pływające w okresie eksploatacji jachtu lub sprzętu wodnego na akwenach wodnych; 6) ognia, 7) upadku statku powietrznego lub przedmiotów z jego pokładu; 8) siły wyższej, 9) wybuchu, 10) działania fali wywołanej nadmierną szybkością przechodzących jednostek pływających (kolizja bez kontaktu), 11) umyślnego uszkodzenia jachtu oraz sprzętu wodnego przez osoby trzecie podczas postoju jachtu w miejscu strzeżonym lub przechowywania jachtu w należycie zabezpieczonym pomieszczeniu. (§ 4 ust. 6)

(...) SA odpowiada również za szkody będące następstwem wszelkiego rodzaju ukrytych wad kadłuba, silnika lub osprzętu jachtu, z wyłączeniem kosztów naprawy lub wymiany części wadliwych. (§ 4 ust. 7)

Rozszerzony zakres ubezpieczenia jacht-casco obejmuje szkody będące następstwem zdarzeń wymienionych w ust. 6 i 7 (zakres podstawowy) oraz szkody powstałe: 1) I wariant – podczas transportu lądowego, 2) II wariant – wskutek kradzieży lub rabunku jachtu oraz wyposażenia i osprzętu, pod warunkiem należytego zabezpieczenia przed kradzieżą zdefiniowanego w § 1 ust. 4 pkt. 10 i 11. (§ 4 ust. 8)

Pełny zakres ubezpieczenia jacht-casco obejmuje szkody będące następstwem zdarzeń wymienionych w ust. 6 i 7, powstałe podczas transportu lądowego oraz wskutek kradzieży lub rabunku, o których mowa w ust. 8. (§ 4 ust. 9)

(...) SA wypłaca odszkodowanie za szkodę całkowitą lub szkodę częściową jachtu lub sprzętu wodnego w kwocie odpowiadającej wysokości szkody w granicach określonych w polisie sum ubezpieczenia przy czym: 1) sumą ubezpieczenia jachtu jest zadeklarowana przez ubezpieczającego we wniosku wartość rzeczywista jachtu wraz ze standardowym wyposażeniem i osprzętem; 2) sumą ubezpieczenia sprzętu wodnego jest zadeklarowana przez ubezpieczającego we wniosku wartość rzeczywista sprzętu; 3) sumą ubezpieczenia wyposażenia ponadstandardowego

jest zadeklarowana we wniosku oddzielnie wartość rzeczowyista tego wyposażenia, 4) sumą ubezpieczenia silnika przyczepnego jest zadeklarowana we wniosku oddzielnie jego wartość rzeczowyista. (§ 4 ust. 11)

Zgodnie z zasadami określonymi w ust. 11 odszkodowanie za szkodę całkowitą wypłaca się w przypadku: 1) straty całkowitej rzeczowyistej – do wysokości sumy ubezpieczenia lecz nie więcej niż wartość rzeczowyista przedmiotu ubezpieczenia; 2) straty całkowitej konstruktywnej – w wysokości sumy ubezpieczenia pomniejszonej o wartość sprzedażną pozostałości. (§ 4 ust. 12)

Odszkodowanie za szkodę częściową ustala się na podstawie rachunków lub faktur za przeprowadzoną naprawę lub na podstawie przedstawionej przez ubezpieczonego kalkulacji kosztów naprawy w zakresie uszkodzeń stwierdzonych w protokole powypadkowym sporządzonym przez (...) SA albo na jego zlecenie przez niezależnego eksperta. Rachunki/faktury i kalkulacja kosztów podlegają weryfikacji przez (...) SA co do wysokości kosztów związanych zakresem robót i użytymi materiałami. (§ 4 ust. 13)

(...) SA pokrywa również w granicach sumy ubezpieczenia jacht-casco uzasadnione koszty: 1) awaryjnego holowania lub transportu uszkodzonego przedmiotu ubezpieczenia z miejsca wypadku, do i z miejsca naprawy, o ile poniesione były w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem, 2) oględzin kadłuba po utknięciu w mieliznie. (...) SA pokrywa koszty, o których mowa w ust. 15, do wysokości 50% sumy ubezpieczenia jacht-casco. (§ 4 ust. 15)

Wypłacone kwoty tytułem zwrotu kosztów określonych w ust. 15 powodują zmniejszenie sumy ubezpieczenia jacht-casco. (§ 4 ust. 16)

(...) SA wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. (§ 19 ust. 1)

(dowód: ogólne warunki kompleksowego ubezpieczenia jachtów śródlądowych, k. 12 – 19)

W dniu 3 czerwca 2016 roku w czasie korzystania z łodzi motorowej przez doszło do szkody. W czasie rejsu rekreacyjnego po rzece N., w stronę miejscowości P., na wysokości miejscowości W., łódź uderzyła w przeszkodę podwodną, co doprowadziło do uszkodzenia napędu łodzi. Urwane części spodziny wraz z wałkami i łożyskami oraz śrubami napędowymi znajdują się na dnie rzeki w miejscu niemożliwym do identyfikacji. Silnik pracował, ale łódź nie była w stanie płynąć. (...) została odholowana do portu. Szkada polega na zniszczeniu dolnego elementu przedkładni Z- (...) oraz dwóch śrub napędowych. (...) nie została naprawiona.

(dowód: zeznania świadka P. A., k. 197 – 198, przesłuchanie powoda J. L., k. 211 – 211v)

Szkoda została zgłoszona (...) w W. w dniu 4 czerwca 2016 roku i zarejestrowana pod numerem PL (...). (...) w W. przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił J. L. odszkodowanie w wysokości 19.184,31 złotych.

(okoliczności bezsporne)

Uzasadnione koszty naprawy jednostki napędowej łodzi powoda ((...) (...)) wynoszą 35.930 złotych brutto. Koszty transportu łodzi z miejsca postoju do najbliższego autoryzowanego serwisu i powrotnie wynoszą 334,56 złotych. Łączne koszty naprawy łodzi oraz transportu wynoszą 36.264,56 złotych.

Uzasadnione koszty naprawy jednostki napędowej (...) (...)w oparciu o używaną przekładnię używaną oraz używane śruby bez gwarancji wynoszą około 14 591 złotych brutto. Naprawa jednostki pływającej w oparciu o przekładnię regenerowaną jest niezgodna z technologią producenta, która nie oferuje przekładni regenerowanych. Przywrócenie łodzi do stanu sprzed dnia zdarzenia może odbywać się jedynie poprzez komponenty producenta pojazdu i z gwarancją producenta pochodzące od oficjalnych dystrybutorów. W procesie restytucji łodzi i w praktyce usuwania szkód stosuje się części nowe i pochodzące z wiadomego źródła jakim są dystrybutorzy krajowi. Takie elementy posiadają gwarancję i ich użycie faktycznie pozwoli przywrócić łódź do stanu sprzed dnia zdarzenia.

(dowód: opinia biegłego R. R., k. 220 – 236, opinia uzupełniająca, k. 253 – 259)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy oraz opinii głównej oraz uzupełniającej biegłego z zakresu ruchu drogowego techniki motoryzacyjnej oraz wyceny (...). Dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu, tworzyły rzetelny obraz zaistniałych zdarzeń, jak i ich autentyczność nie była podważana przez żadną ze stron. Opinia biegłego R. R. została sporządzona w sposób rzetelny, zgodny ze specjalistyczną wiedzą niezbędną do wydania opinii w sprawie oraz udzieliła precyzyjnych odpowiedzi w zakresie tezy dowodowej. Również strony nie zgłaszały zarzutów w związku z treścią opinii. Natomiast w opinii uzupełniającej biegły udzielił odpowiedzi na wątpliwości sformułowane przez pozwanego, a w szczególności udzielił wyczerpującej i przekonującej odpowiedzi na pytanie, dlaczego konieczna jest wymiana przekładni na nową, a nie na regenerowaną. Jednocześnie biegły dokonał ponownej wyceny kosztów naprawy, przy założeniu wymiany przekładni na regenerowaną, jednak wycena ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro jednocześnie z opinii biegłego w sposób oczywisty wynikało, że zastosowanie przekładni regenerowanej nie byłoby dopuszczalne i tym samym w istocie nie doprowadziłoby do naprawienia szkody.

Sąd nie oparł się na opinii głównej oraz uzupełniającej biegłego M. Z., albowiem rzetelność wydanej przez niego opinii budziła wątpliwości. Strona pozwana podniosła szereg zarzutów do tejże opinii i domagała się przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego. Zarzuty te okazały się zasadne, natomiast biegły w opinii uzupełniającej nie wyjaśnił wątpliwości powstałych w związku z treścią jego opinii.

Sąd dopuścił i uznał dowód z zeznań powoda J. L. oraz świadka P. A. na okoliczność powstania, zakresu i kosztów naprawienia szkody w postaci uszkodzenia łodzi. Zeznania te są wzajemnie zgodne, logiczne, wiarygodne i racjonalne, sąd nie znalazł zatem podstaw do ich kwestionowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Powód J. L. dochodził powództwem od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 17.080,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 lipca 2016 r. do dnia zapłaty (po rozszerzeniu powództwa). Kwota ta stanowiła różnicę między wypłaconym powodowi odszkodowaniem z tytułu szkody, a według niego należnym.

Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie, czego wyrazem było przyznanie powodowi odszkodowania w wysokości 19.184,31 złotych. Sporną kwestią była jedynie wysokość odszkodowania należnego powodowi, dlatego też celem postępowania dowodowego było ustalenie przez Sąd wysokości kosztów naprawy (...) o numerze rej. (...).

Podstawą prawną roszczenia powoda jest przepis art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W spornym zakresie wysokość kosztów naprawy (...) o numerze rej. (...) Sąd ustalił na opinii biegłego sądowego R. R.. W polu widzenia Sądu pozostawało, iż przywrócenie łodzi do stanu sprzed dnia zdarzenia może odbywać się jedynie poprzez komponenty producenta pojazdu i z gwarancją producenta pochodzące od oficjalnych dystrybutorów. W procesie restytucji łodzi i w praktyce usuwania szkód stosuje się bowiem części nowe i pochodzące z wiadomego źródła jakim są dystrybutorzy krajowi. Elementy te posiadają gwarancję i ich użycie faktycznie pozwala przywrócić łódź do stanu sprzed dnia zdarzenia.

Sąd nie odnalazł zasadności w ustalaniu kosztów naprawy jednostki napędowej (...) (...)w oparciu o używaną przekładnię oraz używane śruby bez gwarancji, w całej rozciągłości podzielał opinię biegłego, iż naprawa jednostki pływającej w oparciu o przekładnie regenerowaną jest niezgodna z technologią producenta, która to nie oferuje przekładni regenerowanych.

Sąd miał na uwadze, że biegły w sposób rzetelny i precyzyjny ustalił koszty naprawy łodzi w zakresie uszkodzeń pozostających w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 3 czerwca 2016 roku z uwzględnieniem dokonania naprawy przy użyciu nowych i oryginalnych części autoryzowanego producenta oraz wyceny kosztów pracy uwzględniających wynagrodzenie realnie występujące na terenie województwa (...). Ostatecznie strony nie zakwestionowały sporządzonej opinii, ani nie wniosły o powołanie kolejnego biegłego w tym zakresie.

W konsekwencji przyjmując za miarodajne wnioski płynące ze sporządzonej opinii w zakresie kosztu naprawy jachtu powództwo J. L. zostało uwzględnione i zasądzono od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 15.642,83 zł, mając na względzie różnicę wypłaconego odszkodowania, a należnego - zgodnie z żądaniem powoda. Różnica pomiędzy kosztami naprawy łodzi (w tym kosztami jej transportu, które zgodnie z zasadami logiki były konieczne, aby można było faktycznie oddać łódź do naprawy) w kwocie 36.264,56 zł i kwotą wypłaconą przez pozwanego w wysokości 15.642,83 zł wynosi 17 080,25 złotych, czyli kwotę, które zasądzenia domagał się powód, wobec czego powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Podstawę orzeczenia w przedmiocie żądania zapłaty świadczenia ubocznego w postaci odsetek ustawowych stanowił co do zasady przepis art. 481 § 1 k.c., stosownie do treści którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W przypadku roszczeń wynikających z umowy ubezpieczenia pod uwagę należy brać również normatywną treść art. 817 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którą ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Identyczny termin spełnienia świadczenia wynika zresztą z (...). Między stronami bezsporne było, że szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 4 czerwca 2016 r., wobec czego za uzasadnione należało uznać żądanie zasądzenia odsetek od dnia 5 lipca 2016 r.

Zgodnie z art. 108 §1 k.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu (w związku z przegraną pozwanego) w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Koszty postępowania należne powodowi jako stronie wygrywającej proces opiewają na kwotę 4.900 złotych, na którą to składa się:

- opłata od pozwu w wysokości 783 złotych (k. 7),
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych (k. 9),
- wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości 3.600 złotych na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. 2018 poz. 265),
- wynagrodzenia biegłego pokryta z zaliczki wniesionej przez powoda w wysokości 500 złotych (k. 65).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 4.539,64 złotych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie tytułem kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Na wskazaną kwotę złożyła się kwota 1 377,84 złotych i 199,80 złotych wypłacona przez Skarb Państwa biegłemu sądowemu M. Z. postanowieniem z dnia 15 stycznia 2018 roku (k. 106) oraz postanowieniem z dnia 8 czerwca 2019 roku (k. 214), kwota 2.510 złotych i 380 złotych wypłacona przez Skarb Państwa biegłemu sądowemu R. R. postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2019 roku (k. 242) oraz postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 roku (k. 261). Sąd

obciążył pozwanego, jako stronę, która przegrała sprawę, również równowartością uzupełniającej opłaty od pozwu w kwocie 72 zł.